

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul III — Nr. 163

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 august 1991

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
L E G I	
50. — Lege privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor	1—6
51. — Lege privind siguranța națională a României	7—10
52. — Lege cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești	11—19

L E G I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Autorizarea executării sau desființării construcțiilor

Art. 1. — Construcțiile civile, industriale, agricole sau de orice altă natură se pot realiza numai cu respectarea autorizației de construire, eliberată în condițiile prezentei legi, și a reglementărilor privind proiectarea și executarea construcțiilor.

Art. 2. — Autorizația de construire constituie actul de autoritate al administrației locale pe baza căruia se asigură aplicarea măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, proiectarea, executarea și funcționarea construcțiilor.

Autorizația de construire se eliberează în temeiul și cu respectarea documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobate potrivit anexei, care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. 3. — Autorizația de construire se eliberează pentru :

a) lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere sau reparare a clădirilor de orice fel ;

b) lucrări de construire, reparare, protejare, restaurare, conservare, precum și orice alte lucrări, indiferent de valoarea lor, ce urmează a fi efectuate la construcții reprezentând monumente și ansambluri istorice, arheologice, de arhitectură, artă sau cultură, inclusiv cele din zonele lor de protecție ;

c) lucrări de construire, reconstruire, modificare, extindere sau reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare subterane și aeriene, împrejurimi și mobilier urban, amenajări de spații verzi, parcuri, piețe și celelalte lucrări de amenajare a spațiilor publice ;

d) foraje și excavări necesare studiilor geotehnice și ridicărilor topografice, exploatarea de cariere, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și alte exploatarea ;

e) construcții provizorii de șantier necesare execuției lucrărilor de bază, dacă nu au fost autorizate o dată cu acestea ;

f) organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau de ru-lote ;

g) lucrări cu caracter provizoriu : chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere situate pe căile și în spațiile publice, corpuri și panouri de afișaj, firme și reclame.

Art. 4. — Autorizația de construire se eliberează de prefecturi sau primării, după cum urmează :

a) prefecturile, cu avizul primăriilor, pentru investițiile care se aprobă de Guvern ; pentru lucrările publice, lăcașurile de cult, construcțiile pentru industrie, comerț, prestări de servicii, social-culturale și speciale, care se execută în sate ; pentru construcțiile și lucrările de orice fel care se execută în afara localităților, cu excepția celor de la lit. d) ;

b) primăriile municipiilor sau orașelor, pentru construcțiile și lucrările de orice fel din localități, cu excepția investițiilor care se aprobă de Guvern ;

c) Primăria municipiului București, pentru construcțiile și lucrările prevăzute la lit. a) și b) și primăriile sectoarelor municipiului București, pentru construcțiile de locuințe și anexele gospodărești ale acestora ;

d) primăriile comunelor, pentru construcțiile de locuințe și anexele gospodărești ale acestora, din satele componente, precum și pentru anexele exploatărilor agricole situate în extravilan. Se exceptează de la autorizare anexele cu caracter temporar ale exploatărilor agricole situate în extravilan.

Art. 5. — Cererea de eliberare a autorizației de construire va fi însoțită de certificatul de urbanism, emis de organele prevăzute la art. 4.

Certificatul de urbanism trebuie să cuprindă elemente privind regimul juridic, economic și tehnic al terenurilor și construcțiilor.

Art. 6. — Autorizația de construire se emite în cel mult 30 de zile de la înregistrarea cererii, la care se anexează obligatoriu planul de amplasare a construcției, planuri din care să rezulte destinația, alcătuirea constructivă, funcțională și înfățișarea construcției, întocmite la o scară convenabilă de către un proiectant autorizat, precum și dovada titlului solicitantului asupra terenului.

Documentația trebuie să conțină și avizele legale necesare, prezentate prin grija solicitantului.

În situația depunerii unei documentații incomplete, aceasta se restituie solicitantului în termen de 10 zile de la data înregistrării.

Art. 7. — Pentru autorizarea construcțiilor în zonele asupra cărora s-a instituit, potrivit legii, un anumit regim de protecție prevăzut în documentațiile de urbanism aprobate, se va proceda după cum urmează :

a) în rezervațiile istorice și de arhitectură, stabilite potrivit legii, sau în cazul lucrărilor care modifică monumentele de orice natură, solicitantul va obține avizul Comisiei naționale pentru protecția monumentelor, ansamblurilor și siturilor istorice sau al Departamentului pentru urbanism și amenajarea teritoriului, în zonele de protecție ale acestora ;

b) în parcurile naționale și rezervațiile naturale solicitantul va obține avizul Ministerului Mediului ;

c) în zonele unde s-a instituit alt tip de restricție, solicitantul va obține avizul organismelor competente.

Art. 8. — Se pot executa fără autorizație de construire următoarele lucrări :

a) reparații la acoperișuri, învelitori sau terase, când nu se schimbă forma acestora și materialele din care sînt executate ;

b) reparații și înlocuiri de timplărie interioară și exterioară, dacă se păstrează forma, dimensiunile golurilor și timplăriei ;

c) reparații și înlocuiri de sobe de încălzit ;

d) zugrăveli și vopsitorii interioare ;

e) zugrăveli și vopsitorii exterioare, dacă nu se modifică elementele de fațadă și culorile clădirilor situate pe arterele principale de circulație ;

f) reparații la instalațiile și echiparea tehnico-sanitară a clădirilor, fără implicații asupra structurii de rezistență sau a aspectului arhitectural al acestora.

Art. 9. — Desființarea construcțiilor și amenajărilor prevăzute la art. 3 se face pe baza autorizației de desființare obținută în prealabil, eliberată de primării sau prefecturi, după caz.

CAPITOLUL II

Concesionarea terenurilor pentru construcții

Art. 10. — Terenurile aparținînd domeniului privat al statului sau unităților administrativ-teritoriale, destinate executării de construcții, pot fi concesionate prin licitație publică în condițiile respectării documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobate potrivit prezentei legi, și realizării de către concesionar a construcției.

Concesiunea se face pe bază de oferte prezentate de către solicitanți, cu respectarea prevederilor legale și a dispozițiilor prezentului capitol, urmărindu-se valorificarea superioară a potențialului terenului, pe baza concepției urbanistice.

Art. 11. — Pînă la reglementarea prin lege a situației juridice, nu pot face obiectul concesiunii terenurile libere de construcții aflate în administrarea primăriilor și care pot fi revendicate de foștii proprietari.

Art. 12. — Prin excepție de la prevederile art. 10, terenurile destinate executării de construcții se pot concesiona fără licitație publică, în următoarele cazuri :

a) pentru construirea de locuințe, celor deveniți invalizi de gradul I și II și familiilor celor decedați ca urmare a participării la victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și familiilor ale căror gospodării proprietate personală au fost demolate fără forme legale de expropriere, cu reducerea taxei de concesiune, stabilită pînă la 95 la sută ;

b) pentru realizarea de obiective de utilitate publică cu caracter social, fără scop lucrativ, altele decît cele ce se realizează de către colectivitățile locale pe terenurile acestora cu plata taxei de concesiune, stabilită potrivit legii.

Concesionarea terenurilor pentru situațiile prevăzute la lit. a) se face de către primării numai familiilor care nu au în proprietate o locuință, într-o ordine de prioritate stabilită începînd cu venitul mediu cel mai mic pe membru de familie.

Art. 13. — Terenurile prevăzute la art. 10, ce fac obiectul licitației, se aduc la cunoștință publică de către primăriile în a căror unitate administrativ-teritorială sînt situate, printr-o publicație afișată la sediul acestora și tipărită în cel puțin două ziare de largă circulație, cu minimum 20 de zile înainte de data licitației.

Publicațiile privind licitația vor cuprinde data și locul desfășurării acesteia, suprafața și destinația terenului, stabilite prin planurile de urbanism sau prin concurs, desfășurat potrivit legii, și taxa anuală minimală de concesiune.

Oferta solicitanților va fi însoțită de un studiu de oportunitate sau de fezabilitate, după caz, cuprinzînd în mod obligatoriu elementele tehnice necesare pentru caracterizarea funcționalității și capacității construcției, a gradului de ocupare a terenului, precum și a celorlalte elemente cuprinse în certificatul de urbanism. Nu vor fi acceptate decît ofertele care corespund documentației de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobată potrivit legii.

Licitația se efectuează, în condițiile legii, de comisiile instituite în acest scop de către prefecturi sau Primăria municipiului București. Comisiile funcționează la sediul primăriilor în a căror unitate administrativ-teritorială sînt situate terenurile.

Art. 14. — Limita minimă a prețului concesiunii se stabilește, după caz, prin decizia prefecturii sau a primăriei, astfel încît să asigure recuperarea în 25 de

ani a prețului de vânzare al terenului, în condiții de piață, la care se adaugă costul lucrărilor de infrastructură aferente.

Art. 15. — Terenurile prevăzute la art. 10, ce se concesionează pentru realizarea de locuințe și spații construite asociate acestora, vor avea următoarele suprafețe :

a) în localități urbane :

- pînă la 300 mp pentru un apartament într-o clădire cu parter sau parter și etaj ;
- pînă la 200 mp pentru un apartament într-o clădire cu parter și etaj cu 2 apartamente ;
- pînă la 150 mp pentru un apartament, în cazul clădirilor cu parter și mai multe etaje, avînd cel mult 6 apartamente ;
- pentru clădirile cu mai mult de 6 apartamente, suprafața de teren va fi stabilită potrivit planurilor urbanistice de detaliu ;

b) în localități rurale, inclusiv în cele 23 de localități declarate orașe potrivit Legii nr. 2/1989 și menținute prin Decretul-lege nr. 38/1990, pînă la 1.000 mp pentru o locuință.

Art. 16. — Pentru realizarea unei case de vacanță se poate concesiona un teren în suprafață de pînă la 250 mp.

Art. 17. — Împotriva licitației, pînă la momentul adjudecării, se va putea face contestație, de către orice persoană interesată, la judecătoria în a cărei rază teritorială are loc licitația. Contestația suspendă desfășurarea licitației pînă la soluționarea sa definitivă.

Art. 18. — Pe baza procesului-verbal de adjudecare a licitației sau a deciziei primăriei, pentru situațiile prevăzute la art. 12, se va încheia actul de concesiune, care se va înregistra de către concesionar în evidențele de publicitate imobiliară, în termen de 10 zile de la data adjudecării sau emiterii deciziei.

Art. 19. — Concesionarea terenurilor prevăzute la art. 10—16 se face în conformitate cu prevederile legii, durata acesteia fiind stabilită de către primărie, în funcție de prevederile documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului și de natura construcției ; pentru construcțiile de locuințe concesionarea se face pe durata existenței construcțiilor.

Art. 20. — Intravilanul localităților se stabilește prin documentațiile de urbanism și amenajare a teritoriului, aprobate potrivit prezentei legi.

Terenurile destinate pentru construcții evidențiate în intravilan se scot din circuitul agricol, temporar sau definitiv, prin autorizația de construire.

Suprafețele de teren scoase din circuitul agricol se comunică de către prefecturi sau primării, în termen de 10 zile de la eliberarea autorizațiilor, la oficiile teritoriale de cadastru.

CAPITOLUL III

Sprijinul financiar acordat pentru realizarea locuințelor sau a caselor de vacanță

Art. 21. — Pentru realizarea de locuințe sau case de vacanță, băncile cu capital de stat și Casa de Economii și Consemnațiuni vor acorda, cu prioritate, persoanelor fizice, credite în condițiile convenite prin contract.

Art. 22. — Persoanele salariate, țărani și pensionarii care împreună cu membrii familiei nu au în proprietate o locuință și o casă de vacanță beneficiază, în cazul în care au contractat credite pentru construirea unei locuințe sau a unei case de vacanță, de o sub-

venție de la bugetul statului echivalentă cu dobînda pentru creditul primit ; subvenția se plătește direct băncii.

Art. 23. — Pentru realizarea locuințelor proprietate personală se acordă, o singură dată, o subvenție de la bugetul statului de 30 la sută din valoarea construcției autorizate și nu mai puțin de 50.000 lei, următoarelor categorii :

- a) tinerilor căsătoriți care au fiecare vîrsta de pînă la 30 ani ;
- b) invalizilor de gradul I și II ;
- c) handicapaților ;
- d) răniților, familiilor și părinților celor decedați ca urmare a participării la victoria Revoluției din decembrie 1989 ;
- e) persoanelor și familiilor care își schimbă domiciliul din orașe la sate și lucrează în agricultură sau silvicultură ; de aceeași prevedere beneficiază și personalul calificat din învățămînt și sănătate care are sau își schimbă domiciliul la sate ;
- f) persoanelor și familiilor care își schimbă domiciliul dintr-un sat în alt sat pentru a lucra pămîntul cu care au fost împrăștiate conform Legii fondului funciar.

Persoanele și familiile care, avînd ca principală sursă de existență munca în agricultură, își schimbă domiciliul în condițiile lit. e) și f), beneficiază de subvenția prevăzută la alin. 1, atît pentru locuința propriu-zisă, cît și pentru anexele gospodărești destinate păstrării produselor agricole și creșterii animalelor.

Subvenția se acordă numai persoanelor care nu au în proprietate personală o locuință, iar verificarea folosirii ei se face de către unitatea finanțatoare.

Art. 24. — În sensul art. 22 și 23, prin familie se înțelege soț și soție, cu sau fără copii în întreținere.

Art. 25. — În cazul înstrăinării prin acte între vii, în decurs de 10 ani, a locuințelor pentru realizarea cărora s-au acordat subvenții potrivit art. 22 și 23, sumele obținute ca subvenții se restituie anterior perfectării actelor de înstrăinare. În cazurile în care dobînditorii îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și 23, subvențiile se transferă acestora.

CAPITOLUL IV

Răspunderi și sancțiuni

Art. 26. — Constituie contravenții la regimul de autorizare a construcțiilor, prevăzut prin prezenta lege, următoarele fapte, dacă nu au fost săvîrșite în astfel de condiții încît, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni :

a) realizarea de către executant, cu încălcarea autorizației sau a documentației de execuție care a stat la baza eliberării acesteia, a lucrărilor de construire, reconstruire, transformare, extindere sau reparare prevăzute la art. 3 ;

b) menținerea, după expirarea termenului din autorizație, sau adaptarea în alte scopuri, fără autorizație, a lucrărilor cu caracter provizoriu, precum și menținerea construcțiilor provizorii de șantier după terminarea lucrărilor de bază ;

c) executarea, fără autorizație, a lucrărilor prevăzute la lit. a) ;

d) executarea, cu încălcarea autorizației sau a documentației care a stat la baza eliberării acesteia, a lucrărilor de construire, reconstruire, extindere, transformare, restaurare, modificare a fațadelor construcțiilor, precum și a unor construcții provizorii de șantier în afara incintei acestuia ;

e) executarea, fără autorizație, a lucrărilor prevăzute la lit. d) ;

f) desființarea, parțială sau totală, fără autorizație sau cu încălcarea acesteia, a construcțiilor și instalațiilor, precum și a oricăror alte obiective ;

g) eliberarea de autorizație de construire în baza unor documentații incomplete sau care nu sînt în concordanță cu certificatul de urbanism eliberat, ori în baza altor acte decît cele stabilite ;

h) neorganizarea și neexercitarea controlului, conform legii, de către personalul prefecturilor și primăriilor cu atribuții în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului.

Contravențiunile prevăzute la lit. a) și b) se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei, cele de la lit. c) și d), cu amendă de la 20.000 lei la 30.000 lei, iar cele de la lit. e) și h), cu amendă de la 30.000 lei la 40.000 lei.

Art. 27. — Contravențiunile prevăzute la art. 26 se constată de organele de control ale prefecturilor și primăriilor pentru faptele săvîrșite în cadrul unităților lor administrativ-teritoriale.

Procesele-verbale de constatare a contravențiilor încheiate de personalul de control se înaintează, în vederea aplicării sancțiunii, șefului direcției care coordonează activitatea de urbanism și amenajare a teritoriului sau, după caz, prefectului sau subprefectului, primarului sau viceprimarului unității administrativ-teritoriale unde s-a săvîrșit contravenția.

Contravențiunile și amenziile prevăzute la art. 26 pot fi constatate și, respectiv, aplicate și de către personalul din Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului, împuternicit de conducerea acestuia, pe întreg teritoriul țării.

Art. 28. — O dată cu aplicarea amenzii pentru contravențiunile constatate potrivit art. 27 se dispune oprirea executării lucrărilor sau desființarea construcțiilor nelegal realizate, pentru încadrarea în prevederile autorizației sau readucerea terenurilor la starea inițială, după caz.

Art. 29. — Dreptul de a constata contravențiunile și de a aplica amenziile prevăzute la art. 26 se prescrie în termen de 2 ani de la data săvîrșirii faptei.

Art. 30. — În cazul în care persoanele sancționate contravențional nu s-au conformat în termen dispozițiilor din procesul-verbal de contravenție, primăriile vor sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz :

a) desființarea construcțiilor, cînd acestea au fost executate fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor acesteia ;

b) readucerea în stare inițială a construcțiilor la care s-au executat lucrări fără autorizație sau cu nerespectarea prevederilor acesteia, precum și a terenului ocupat de construcții.

În cazul admiterii cererii, instanța va stabili termenele limită de executare a măsurilor de la lit. a) și b).

Persoanele care au beneficiat de subvenție pentru construirea unei locuințe sau a unei case de vacanță, potrivit art. 22 și art. 23, și pentru care s-a dispus măsura prevăzută la lit. a) vor restitui subvențiile primite, cu plata dobînzilor legale pentru perioada în care le-au folosit.

Art. 31. — În cazul nerespectării termenelor limită stabilite, măsurile dispuse de instanță, în conformitate cu art. 30, se vor aduce la îndeplinire prin grija primăriei, cu sprijinul organelor de poliție, cheltuielile urmînd a fi suportate de către persoanele vinovate.

Art. 32. — În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, se aplică prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 33. — Persoanele fizice și juridice care beneficiază de teren în condițiile prezentei legi sînt obligate să solicite emiterea autorizației de construire și să înceapă construcția în termen de cel mult 1 an de la data obținerii actului de concesiune a terenului.

În caz de încălcare a obligației prevăzute la alin. 1, concesiunea își pierde valabilitatea.

Art. 34. — Persoanele fizice și juridice, care realizează construcții în condițiile prezentei legi, au obligația de a executa integral construcțiile la termenul prevăzut în autorizație.

Construcțiile se consideră terminate dacă s-au realizat toate elementele prevăzute în autorizația de construire.

În cazul cînd construcția nu a fost executată integral la termenul stabilit, autorizația se poate prelungi o singură dată, cu cel mult 1 an, de către organul care a emis-o.

Art. 35. — Toate construcțiile proprietate particulară realizate în condițiile prezentei legi se declară, în vederea impunerii, la organele financiare teritoriale sau la unitățile subordonate acestora, după terminarea lor completă și nu mai tîrziu de 15 zile de la data expirării termenului prevăzut în autorizația de construire.

Cetățenii care nu dețin în proprietate o altă locuință sau o casă de vacanță beneficiază de scutire de impozit pe clădiri, pe timp de 10 ani pentru locuința proprietate particulară construită în condițiile prezentei legi și de 5 ani pentru casa de vacanță construită în aceleași condiții.

Art. 36. — În cazul cînd într-o clădire se realizează mai multe apartamente și suprafețe locative cu altă destinație, proprietarii acestora dobîndesc și o cotă-parte de proprietate asupra tuturor părților de construcție și instalații, precum și asupra tuturor dotărilor care, prin natura lor, nu se pot folosi decît în comun, indiferent de tronsonul, scara sau etajul la care este situată proprietatea lor.

O dată cu dreptul de proprietate asupra construcțiilor, în situația celor realizate în clădiri cu mai multe apartamente, proprietarii dobîndesc și o cotă-parte din dreptul de concesiune asupra terenului aparținînd domeniului privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale.

Cotele-părți prevăzute la alineatele precedente se determină proporțional cu suprafața construită a locuințelor, a caselor de vacanță ori a suprafețelor cu altă destinație din clădire, după caz.

Art. 37. — Dreptul de concesiune asupra terenului se transmite în caz de succesiune sau de înstrăinare a construcției pentru realizarea căreia el a fost constituit.

Art. 38. — Autorizarea construcțiilor cu caracter militar se face în condițiile stabilite de Ministerul Apărării Naționale și Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului.

Art. 39. — Guvernul României va reorganiza structurile organizatorice ale prefecturilor și primăriilor pentru cuprinderea atribuțiilor ce le revin în aplicarea prezentei legi.

Art. 40. — Formularele, procedura de autorizare și conținutul documentațiilor prevăzute la art. 2 alin. 2 și art. 6 alin. 1 se vor stabili de Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 41. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 4/1973 privind dezvoltarea construcției de locuințe și vânzarea de locuințe din fondul de stat către populație, publicată în Buletinul Oficial nr. 46 din 31 martie 1973, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 880 din 16 iulie 1973 pentru stabilirea măsurilor de executare a dispozițiilor Legii nr. 4/1973 privind dezvoltarea construcției de locuințe, vânzarea de locuințe din fondul de stat către populație și construirea de case de odihnă proprietate personală, publicată în Buletinul Oficial nr. 108 din 20 iulie 1973, Decretul

nr. 144/1958 privind reglementarea eliberării autorizațiilor de construire, reparare și desființare a construcțiilor, precum și a celor referitoare la înstrăinările și împărțelile terenurilor cu sau fără construcții, publicat în Buletinul Oficial nr. 15 din 29 martie 1958, Decretul nr. 545/1958 privind reglementarea amplasării construcțiilor, precum și a trecerii în proprietatea statului a terenurilor și construcțiilor necesare efectuării unor lucrări sau unor acțiuni de interes de stat, publicat în Buletinul Oficial nr. 41 din 30 decembrie 1958, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 2490/1969 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind amplasarea și autorizarea construirii, reparării și desființării construcțiilor și a altor lucrări, publicată în Buletinul Oficial nr. 158 din 31 decembrie 1969, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iulie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 26 iulie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,
promulgăm Legea privind autorizarea executării construcțiilor și unele măsuri pentru realizarea locuințelor și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 iulie 1991.

Nr. 50.

ANEXĂ

AVIZAREA ȘI APROBAREA
documentațiilor de urbanism și amenajare a teritoriului

Nr crt.	Categoriile de documentații	Avizează	Aprobă
0	1	2	3
A Plan de amenajare a teritoriului			
1.	Național	Guvernul	Parlamentul
2.	Zonal	Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele centrale interesate	Prefecturile interesate sau Primăria municipiului București
3.	Județean sau al municipiului București	Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele centrale interesate	Prefecturile sau Primăria municipiului București
4.	Interorășenesc sau intercomunal	Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele teritoriale interesate	Primăriile orășenești sau comunale interesate
5.	Municipal	Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele teritoriale interesate	Primăriile municipale

0	1	2	3
6. Orășenesc		Organismele teritoriale interesate	Primăriile orășenești
7. Comunal		Organismele teritoriale interesate	Primăriile comunale
B. Plan urbanistic general			
1. Municipiul București		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele centrale interesate	Primăria municipiului București
2. Municipiu		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele teritoriale interesate	Primăriile municipale
3. Oraș		Organismele teritoriale interesate	Primăriile orășenești
4. Stațiune balneară, climaterică, turistică		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Ministerul Comerțului și Turismului Ministerul Sănătății	Prefecturile
5. Sat		Organismele teritoriale interesate	Primăriile comunale
C. Plan urbanistic zonal			
1. Zona centrală a municipiului București		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele centrale interesate	Primăria municipiului București
2. Zona centrală a municipiului		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele teritoriale interesate	Primăriile municipale
3. Zona centrală a orașului		Organismele teritoriale interesate	Primăriile orășenești
4. Zona centrală a satului		Organismele teritoriale interesate	Primăriile comunale
5. Alte zone funcționale din localități		Organismele teritoriale interesate	Primăriile locale
6. Zone protejate		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele centrale și teritoriale interesate	Prefecturile sau Primăria municipiului București
7. Așezare de vacanță		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele centrale și teritoriale interesate	Prefecturile sau Primăria municipiului București
D. Plan urbanistic de detaliu			
1. Investiții din competența de aprobare a Guvernului, a altor organe ale administrației centrale de stat și cele care se amplasează în zone protejate		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului Organismele centrale și teritoriale interesate	Prefecturile
2. Investiții din competența de aprobare a organelor locale		Organismele teritoriale interesate	Primăriile locale
E. Regulamente de urbanism			
1. Regulament general de urbanism		Organismele centrale interesate	Guvernul
2. Regulament local de urbanism		Departamentul pentru urbanism și amenajarea teritoriului	Primăriile locale

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind siguranța națională a României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prin *siguranța națională a României* se înțelege starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesară existenței și dezvoltării statului național român, ca stat suveran, unitar, independent și indivizibil, menținerii ordinii de drept, precum și a climatului de exercitare neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, potrivit principiilor și normelor democratice statornicite prin Constituție.

Art. 2. — Siguranța națională se realizează prin cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor interne sau externe ce pot aduce atingere valorilor prevăzute în art. 1.

Cetățenii români, ca expresie a fidelității lor față de țară, au îndatorirea morală de a contribui la realizarea siguranței naționale.

Art. 3. — Constituie amenințări la adresa siguranței naționale a României următoarele :

a) planurile și acțiunile care vizează suprimarea sau știrbirea suveranității, unității, independenței sau indivizibilității statului român ;

b) acțiunile care au ca scop, direct sau indirect, provocarea de război contra țării sau de război civil, înlesnirea ocupației militare străine, aservirea față de o putere străină ori ajutarea unei puteri sau organizații străine de a săvârși oricare din aceste fapte ;

c) trădarea prin ajutarea inamicului ;

d) acțiunile armate sau orice alte acțiuni violente care urmăresc slăbirea puterii de stat ;

e) spionajul, transmiterea secretelor de stat unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora, procurarea ori deținerea ilegală de documente sau date secrete de stat, în vederea transmiterii lor unei puteri sau organizații străine ori agenților acestora sau în orice alt scop neautorizat de lege, precum și divulgarea secretelor de stat sau neglijența în păstrarea acestora ;

f) subminarea, sabotajul sau orice alte acțiuni care au ca scop înlăturarea prin forță a instituțiilor democratice ale statului ori care aduc atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români sau pot aduce atingere capacității de apărare ori altor asemenea interese ale țării, precum și actele de distrugere, degradare ori aducere în stare de neîntrebuințare a structurilor necesare bunei desfășurări a vieții social-economice sau apărării naționale ;

g) acțiunile prin care se atentează la viața, integritatea fizică sau sănătatea persoanelor care îndeplinesc funcții importante în stat ori a reprezentanților altor state sau ai organizațiilor internaționale, a căror protecție trebuie să fie asigurată pe timpul șederii în România, potrivit legii, tratatelor și convențiilor încheiate, precum și practicii internaționale ;

h) inițierea, organizarea, săvârșirea sau sprijinirea în orice mod a acțiunilor totalitariste sau extremiste de sorginte comunistă, fascistă, legionară sau de orice altă natură, rasiste, antisemite, revizioniste, separatiste care pot pune în pericol sub orice formă unitatea și integritatea teritorială a României, precum și incitarea la fapte ce pot periclita ordinea statului de drept ;

i) actele teroriste, precum și inițierea sau sprijinirea în orice mod a oricăror activități al căror scop îl constituie săvârșirea de asemenea fapte ;

j) atentatele contra unei colectivități, săvârșite prin orice mijloace ;

k) sustragerea de armament, muniție, materii explozive sau radioactive, toxice sau biologice din unitățile autorizate să le dețină, contrabanda cu acestea, producerea, deținerea, înstrăinarea, transportul sau folosirea lor în alte condiții decât cele prevăzute de lege, precum și portul de armament sau muniție, fără drept, dacă prin acestea se pune în pericol siguranța națională ;

l) inițierea sau constituirea de organizații sau grupări ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a acestora, în scopul desfășurării vreunui din activitățile enumerate la lit. a) — k), precum și desfășurarea în secret de asemenea activități de către organizații sau grupări constituite potrivit legii.

Art. 4. — Prevederile art. 3 nu pot fi interpretate sau folosite în scopul restringerii sau interzicerii dreptului de apărare a unei cauze legitime, de manifestare a unui protest sau dezacord ideologic, politic, religios ori de altă natură, garantate prin Constituție sau legi.

Nici o persoană nu poate fi urmărită pentru exprimarea liberă a opiniilor sale politice și nu poate face obiectul unei imixțiuni în viața sa particulară, în familia sa, în domiciliul sau proprietățile sale ori în corespondență sau comunicații, nici al unor atingeri ale onoarei sau reputației sale, dacă nu săvârșește vreuna din faptele ce constituie, potrivit prezentei legi, o amenințare la adresa siguranței naționale.

Art. 5. — Siguranța națională se realizează în conformitate cu legile în vigoare și cu obligațiile asumate de România prin convențiile și tratatele internaționale referitoare la drepturile omului la care este parte.

Art. 6. — Organele de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale sînt : Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, precum și Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției, prin structuri interne specializate.

Activitatea pentru realizarea siguranței naționale este organizată și coordonată de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 7. — Consiliul Suprem de Apărare a Țării are, în domeniul siguranței naționale, următoarele atribuții :

a) analizează datele și informațiile obținute și evaluează starea siguranței naționale ;

b) stabilește principalele direcții de activitate și aprobă măsurile generale obligatorii pentru înlăturarea amenințărilor prevăzute în art. 3 ;

c) stabilește modalitățile de valorificare a informațiilor referitoare la siguranța națională ;

d) analizează rapoarte și informații referitoare la modul de aplicare a legii privind siguranța națională ;

e) aprobă structurile organizatorice, efectivele și regulamentele de funcționare ale Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe și Serviciului de Protecție și Pază ;

f) aprobă cheltuielile operative destinate realizării siguranței naționale.

CAPITOLUL II

Activitatea de informații

Art. 8. — Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale se execută de Serviciul Român de Informații, organul de stat specializat în materia informațiilor din interiorul țării, Serviciul de Informații Externe, organul de stat specializat în obținerea din străinătate a datelor referitoare la siguranța națională, și Serviciul de Protecție și Pază, organul de stat specializat în asigurarea protecției demnitarilor români și a demnitarilor străini pe timpul prezenței lor în România, precum și în asigurarea pazei sediilor de lucru și reședințelor acestora.

Organele de stat prevăzute în alin. 1 se organizează și funcționează potrivit legii și se finanțează de la bugetul administrației centrale de stat.

Activitatea organelor de stat prevăzute la alin. 1 este controlată de către Parlament.

Art. 9. — Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției își organizează structuri de informații cu atribuții specifice domeniilor lor de activitate.

Activitatea de informații a acestor organe se desfășoară în conformitate cu prevederile prezentei legi și este controlată de Parlament.

Art. 10. — Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale are caracter secret de stat.

Informațiile din acest domeniu nu pot fi comunicate decât în condițiile prezentei legi.

Art. 11. — Informații din domeniul siguranței naționale pot fi comunicate :

a) președintelui Senatului, președintelui Adunării Deputaților, precum și comisiilor permanente pentru apărare și asigurarea ordinii publice ale celor două camere ale Parlamentului ;

b) miniștrilor și șefilor departamentelor din ministere, când informațiile privesc probleme ce au legătură cu domeniile de activitate pe care le coordonează sau de care răspund ;

c) prefecților, primarului general al Capitalei, precum și conducătorilor consiliilor județene, respectiv al municipiului București, pentru problemele ce vizează competența organelor respective ;

d) organelor de urmărire penală, când informațiile privesc săvârșirea unei infracțiuni.

Comunicarea informațiilor se aprobă de către conducătorii organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale.

Prevederile art. 10 privitoare la apărarea secretului de stat se aplică în mod corespunzător tuturor persoanelor prevăzute la alin. 1 lit. a) — d).

Art. 12. — Nici o persoană nu are dreptul să facă cunoscute activități secrete privind siguranța națională, prevalându-se de accesul neîngrădit la informații, de dreptul la difuzarea acestora și de libertatea de exprimare a opiniilor.

-Divulgarea, prin orice mijloace, de date și informații secrete care pot aduce prejudicii intereselor siguranței naționale, indiferent de modul în care au fost obținute, este interzisă și atrage, potrivit legii, răspunderea celor vinovați.

Prevederile alin. 1 și 2 nu aduc atingere libertății de opinie și exprimare, dreptului persoanei de a nu fi tulburată în vreun fel pentru opiniile sale, ca și în acela de a căuta, de a primi și de a răspîndi informații și idei, prin orice mijloace de exprimare, dacă aceste drepturi se exercită în conformitate cu legile României.

Art. 13. — Situațiile prevăzute de art. 3 constituie temei legal pentru a se solicita procurorului, în cazuri justificate, cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, autorizarea efectuării unor acte, în scopul culegerii de informații, constind în : interceptarea comunicațiilor, căutarea unor informații, documente sau înscrisuri pentru a căror obținere este necesar accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect ; ridicarea și repunerea la loc a unui obiect sau document, examinarea lui, extragerea informațiilor pe care acestea le conțin, cit și înregistrarea, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee ; instalarea de obiecte, întreținerea și ridicarea acestora din locurile în care au fost depuse.

Cererea de autorizare se formulează în scris și trebuie să cuprindă : date sau indicii din care să rezulte existența uneia din amenințările la adresa siguranței naționale prevăzute de art. 3 pentru a cărei prevenire, descoperire sau contracarare este necesară emiterea mandatului ; categoriile de activități pentru a căror desfășurare trebuie emis mandatul ; identitatea persoanei ale cărei comunicații trebuie interceptate, dacă este cunoscută, sau a persoanei care deține informațiile, documentele ori obiectele ce trebuie obținute ; descrierea generală, dacă și când este posibil, a locului unde urmează a fi executate activitățile autorizate ; durata de valabilitate a mandatului solicitat.

Actul de autorizare se emite la cererea organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale, de către procurori anume desemnați de procurorul general al României.

În cazul în care procurorul constată că cererea este justificată, emite un mandat care trebuie să conțină : aprobarea pentru categoriile de comunicații care pot fi interceptate, categoriile de informații, documente sau obiecte care pot fi obținute ; identitatea persoanei, dacă este cunoscută, ale cărei comunicații trebuie interceptate ori care se află în posesia datelor informa-

țiilor, documentelor sau obiectelor ce trebuie obținute; organul împuternicit cu executarea; descrierea generală a locului în care urmează a fi executat mandatul; durata de valabilitate a mandatului.

Durata de valabilitate a mandatului nu poate depăși 6 luni. În cazuri întemeiate, procurorul general poate prelungi, la cerere, durata mandatului, fără a se putea depăși, de fiecare dată, 3 luni.

Orice cetățean care se consideră vătămat în mod nejustificat prin activitățile care fac obiectul mandatului prevăzut în alin. 1 — 4 se poate adresa cu plîngere procurorului anume desemnat, ierarhic superior procurorului care a emis mandatul.

Art. 14. — Mandatul emis în baza art. 13 conferă titularilor sau categoriilor de persoane împuternicite dreptul de a deține și folosi, fără a uza de mijloace de constrângere fizică sau morală, mijloacele adecvate pentru executarea actelor autorizate și de a fi asistate de persoanele a căror prezență este considerată necesară.

Art. 15. — În situațiile care impun înlăturarea unor pericole iminente pentru siguranța națională, se pot întreprinde activitățile menționate în art. 13, chiar fără autorizarea prevăzută de lege, aceasta urmînd a fi solicitată de îndată ce există posibilitatea, dar nu mai tîrziu de 48 de ore.

Art. 16. — Mijloacele de obținere a informațiilor necesare siguranței naționale nu trebuie să lezeze, în nici un fel, drepturile sau libertățile fundamentale ale cetățenilor, viața particulară, onoarea sau reputația lor, ori să îi supună la îngădiri ilegale.

Orice persoană este protejată prin lege împotriva unor astfel de imixțiuni sau atingeri. Cei vinovați de inițierea, transmiterea ori executarea unor asemenea măsuri, fără temei legal, precum și de aplicarea abuzivă a măsurilor de prevenire, descoperire sau contracarare a amenințărilor la adresa siguranței naționale răspund civil, administrativ sau penal, după caz.

Cetățeanul care se consideră lezat în drepturile sau libertățile sale prin folosirea mijloacelor prevăzute la alin. 1 poate sesiza oricare din comisiile permanente pentru apărare și asigurarea ordinii publice ale celor două camere ale Parlamentului.

CAPITOLUL III

Obligațiile și răspunderile organelor de stat, organizațiilor publice sau private

Art. 17. — În scopul realizării siguranței naționale, ministerele, toate celelalte organe ale statului, organizațiile din sectoarele public sau privat au, potrivit legii, următoarele îndatoriri:

a) să acorde sprijinul necesar la cererea organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și să permită accesul acestora la datele deținute, care pot furniza informații privitoare la siguranța națională;

b) să ia măsurile necesare pentru aplicarea legii privind siguranța națională în domeniile în care își desfășoară activitatea sau în problemele de care se ocupă;

c) să solicite sprijinul organelor cu atribuții în domeniul siguranței naționale pentru realizarea măsurilor necesare îndeplinirii siguranței naționale în domeniul lor de activitate.

Art. 18. — Organele și organizațiile deținătoare de secrete de stat, în conformitate cu prevederile legii speciale, sau a căror activitate poate fi vizată prin acțiunile considerate, potrivit art. 3, ca amenințări la adresa siguranței naționale, vor întocmi programe proprii de prevenire a scurgerii de informații cu caracter secret, care sînt supuse avizării de specialitate Serviciului Român de Informații.

Răspunderea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art. 17 și în alin. 1 al prezentului articol revine, potrivit legii, conducătorului organului sau organizației respective.

Sînt exceptate de la avizarea de specialitate prevăzută în alin. 1 programele proprii de prevenire a scurgerii de informații cu caracter secret ale Parlamentului României, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Direcției generale a penitenciarelor din subordinea Ministerului Justiției.

CAPITOLUL IV

Sancțiuni

Art. 19. — Inițierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României a unor structuri informative care pot aduce atingere siguranței naționale, sprijinirea în orice mod a acestora sau aderarea la ele, deținerea, confecționarea sau folosirea ilegală de mijloace specifice de interceptare a comunicațiilor, precum și culegerea și transmiterea de informații cu caracter secret ori confidențial, prin orice mijloace, în afara cadrului legal, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Tentativa se pedepsește.

Art. 20. — Desfășurarea, fără mandat, a activităților supuse autorizării în condițiile art. 13, cu excepția celor întreprinse în situațiile arătate în art. 15, sau depășirea mandatului acordat se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta funcționarului care divulgă, refuză sau împiedică, în orice mod, aducerea la îndeplinire a mandatului eliberat în condițiile prevăzute în art. 13.

Tentativa se pedepsește.

Art. 21. — Informațiile privind viața particulară, onoarea sau reputația persoanelor, cunoscute incidental în cadrul obținerii datelor necesare siguranței naționale, nu pot fi făcute publice.

Divulgarea sau folosirea, în afara cadrului legal, de către salariații serviciilor de informații, a datelor prevăzute în alin. 1, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Tentativă se pedepsește.

Art. 22. — Urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se efectuează de către organele procuraturii.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 23. — Documentele organelor de informații și ale celor cu atribuții în domeniul siguranței naționale se păstrează în arhivele acestora și nu pot fi consultate decât în condițiile legii.

Art. 24. — Personalul Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe și Serviciului de Protecție și Pază se compune din cadre militare permanente și salariați civili.

Cadrele militare ale organelor prevăzute în alin. 1 au drepturile și obligațiile prevăzute pentru militarii armatei române.

Salariaților civili le sînt aplicabile dispozițiile Codului muncii și celelalte norme legale referitoare la drepturile și obligațiile acestora.

Art. 25. — Personalul prevăzut în art. 24 alin. 1, care îndeplinește atribuții operative, desfășoară activități ce implică exercițiul autorității de stat și are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru aceasta.

Art. 26. — Salariații organelor de informații și ai celor cu atribuții în domeniul siguranței naționale nu pot face parte din partide sau alte organizații cu caracter politic ori secret și nu pot fi folosiți în scopuri politice.

Nu pot activa în serviciile de informații persoanele care au fost găsite vinovate pentru acțiuni îndreptate împotriva drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 27. — Salariații organelor de informații și ai celor cu atribuții în domeniul siguranței naționale au obligația păstrării secretului de stat și profesional, inclusiv după părăsirea, în orice mod, a serviciului.

Art. 28. — Persoanele prevăzute la art. 27, chemate ca martori în fața organelor judiciare, pot face depoziii cu privire la faptele și împrejurările ce privesc siguranța națională, de care au luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și în legătură cu acestea, numai cu încuviințarea scrisă a șefului organului din care fac parte.

Art. 29. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi orice dispoziție contrară se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iulie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BIRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 26 iulie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea privind siguranța națională a României și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 iulie 1991.

Nr. 51.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Salarizarea personalului din organele puterii judecătorești, ale procuraturii, din notariatele de stat, laboratoarele de criminalistică, Direcția generală a penitenciarelor și unitățile acesteia se face ținând seama de rolul, importanța și răspunderea care revin în exercitarea fiecărei funcții, potrivit anexelor nr. 1—7, care fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 2. — Salariile de bază pentru funcțiile de conducere și funcțiile de execuție de specialitate din Curtea Supremă de Justiție sînt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — Salariile de bază și indemnizațiile pentru funcțiile de conducere din Procuratura Generală și Ministerul Justiției sînt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 4. — Salariile funcțiilor de la instanțele judecătorești, unitățile de procuratură, notariatele de stat, laboratoarele de criminalistică, Direcția generală a penitenciarelor și unitățile acesteia sînt cuprinse în anexele nr. 3—7.

Art. 5. — Personalul militar din Ministerul Justiției, cu atribuții în domeniul coordonării activității penitenciarelor, precum și cel din Direcția generală a penitenciarelor și unitățile acesteia este salarizat potrivit prevederilor legale aplicabile militarilor din Ministerul de Interne.

Art. 6. — Salariile de bază pentru personalul de execuție sînt diferențiate pe funcții și, în cadrul fiecărei funcții, pe grade sau trepte profesionale. Salariile de bază pentru fiecare grad sau treaptă sînt stabilite pe 3—4 gradații.

Art. 7. — Salariile de bază pentru personalul de conducere sînt cele corespunzătoare funcției de execuție, gradului sau treptei profesionale și gradației în care este încadrat, la care se adaugă o indemnizație de conducere, stabilită anual, care face parte din salariul de bază, diferențiată în raport cu răspunderea funcției de conducere îndeplinite, precum și cu ponderea muncii respective față de activitatea de execuție pe care o realizează.

Art. 8. — Pentru rezultate deosebite în activitatea desfășurată, personalul încadrat pe funcții de specialitate poate primi un salariu de merit, mai mare cu pînă la 15% față de cel prevăzut la gradația la care este încadrat.

Persoanele care beneficiază de salariu de merit și nivelul concret al acestuia, în limita prevăzută la alin. 1, se stabilesc de colegiile organelor centrale, atît pentru personalul de specialitate din aparatul propriu, cît și pentru cel din unitățile exterioare sau subordonate acestora, pe baza unor criterii elaborate în acest scop de fiecare dintre aceste organe.

Salariul de merit se poate acorda pentru cel mult 5% din numărul personalului de specialitate pe total minister sau organ central. Activitatea persoanelor respective se analizează în fiecare an și în raport cu rezultatele obținute se stabilește menținerea sau retragerea salariului de merit.

Art. 9. — Trecerea personalului în gradația imediat superioară se face o dată pe an pentru întreg personalul, de regulă la începutul anului bugetar, ținându-se seama de calitățile personale concretizate în rezultatele obținute în activitatea profesională, notate cu calificativul „bine” sau „foarte bine”.

Vechimea minimă necesară pentru trecerea la gradația imediat superioară este de 2 ani. Fac excepție de la această prevedere persoanele încadrate ca debutant sau stagiar, la care vechimea minimă pentru trecerea la gradația imediat superioară este de 1 an.

Art. 10. — Avansarea personalului de specialitate, în grade sau trepte profesionale, se face prin examen, în condițiile legii, în raport cu vechimea minimă în specialitate, competența profesională și rezultatele obținute în activitate. Încadrarea la avansare se face în toate cazurile la gradația 1.

Vechimea minimă în grad sau treaptă profesională pentru avansarea în gradul sau treapta imediat superioară este de cel puțin 3 ani. Fac excepție de la această prevedere persoanele încadrate în funcțiile prevăzute cu salariul de debutant.

În mod excepțional, pentru persoane cu o competență profesională deosebită, vechimea minimă prevăzută la alin. 2 poate fi redusă la jumătate.

Art. 11. — Activitatea profesională se apreciază anual cu calificativele: „foarte bine”, „bine”, „satisfăcător” sau „slab”.

Art. 12. — Persoanele salarizate potrivit prevederilor prezentei legi beneficiază de un spor de vechime în muncă de pînă la 15%, calculat la salariul de bază, corespunzător timpului efectiv lucrat în program normal de lucru, astfel:

Tranșe de vechime în muncă	Cota procentuală din salariul de bază
— între 3 și 5 ani	3%
— de la 5 la 10 ani	6%
— de la 10 la 15 ani	9%
— de la 15 la 20 ani	12%
— peste 20 ani	15%

Sporul de vechime în muncă se plătește cu începere de la 1 al lunii următoare în care s-a împlinit vechimea în muncă.

Sporul de vechime se ia în calcul la stabilirea pensiei și a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.

Art. 13. — Personalul din Direcția generală a penitenciarelor și unitățile acesteia beneficiază de sporuri pentru activități ce solicită o încordare psihică foarte ridicată sau se desfășoară în condiții deosebite de muncă.

Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor și condițiile de acordare sînt prevăzute în anexele nr. 6 și 7.

Art. 14. — Dispozițiile legale cu privire la premii și celelalte drepturi de personal, prevăzute pentru personalul din unitățile bugetare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 15. — Premiul anual poate fi redus sau anulat în cazul salariaților care, în cursul anului, au desfășurat o activitate profesională slabă sau necorespunzătoare, ori au săvîrșit abateri pentru care au fost sancționați disciplinar. Aceste drepturi se anulează în cazul salariaților care au săvîrșit fapte în legătură cu serviciul, pentru care au fost condamnați penal, sau care îi fac necorespunzători funcției pe care o ocupă.

Art. 16. — Acordarea sporurilor și premiilor pentru personalul din organele centrale, prevăzute de prezenta lege, se face în condițiile stabilite de lege pentru personalul ministerelor și altor organe centrale.

Art. 17. — Pe lângă drepturile de salariu menționate în prezenta lege, personalul din unitățile menționate la art. 1 beneficiază și de drepturile stabilite prin acte normative speciale.

Art. 18. — Salarizarea personalului de specialitate auxiliar de la Curtea Supremă de Justiție și Procuratura Generală este cea prevăzută în anexa nr. 3 pentru personalul instanțelor judecătorești și al unităților de procuratură.

Art. 19. — Salarizarea personalului de specialitate juridică din Ministerul Justiției și Procuratura Generală se stabilește prin asimilarea funcțiilor acestuia cu gradele profesionale ale judecătorilor și procurorilor, în raport cu vechimea în specialitate și competența profesională, prin ordin al ministrului justiției și, respectiv, al procurorului general.

Art. 20. — Salariile de bază pentru funcțiile de conducere și de execuție, altele decît cele de specialitate juridică și auxiliare activității de judecată din Curtea Supremă de Justiție, Ministerul Justiției și Procuratura Generală, sînt cele stabilite pentru ministere și alte organe centrale.

Art. 21. — Încadrarea judecătorilor la judecătorii și tribunale, a procurorilor, notarilor, experților criminaliști și executorilor judecătorești se face prin ordin al ministrului justiției și, după caz, al procurorului general, iar a celui alt personal de specialitate din unitățile de justiție, procuratură și notariate, de către președintele tribunalului, de procurorul șef al procu-

raturii județene sau a municipiului București, respectiv de notarul șef al notariatului județean sau al municipiului București, în condițiile prezentei legi și ale legilor de organizare.

Art. 22. — Judecătorii, procurorii și notarii se încadrează pe grade profesionale I, II, III, IV și V.

La tribunalele și procuraturile județene și ale municipiului București se încadrează numai judecători și, respectiv, procurori de grade profesionale I, II și III.

Judecătorii și procurorii stagiari, precum și notarii debutanți, după promovarea examenului de definitivat, sînt încadrați în gradul profesional V.

La numirea în funcție și stabilirea gradului profesional pentru judecătorii și procurorii care nu au mai exercitat aceste funcții și provin din alte sectoare de activitate, vechimea în specialitate se majorează cu 3 ani.

Art. 23. — Încadrarea și salarizarea experților criminaliști se face pe trei grade profesionale.

Art. 24. — Numirea judecătorilor și procurorilor în funcții de conducere la instanțele judecătorești și unitățile de procuratură județene, ale municipiului București și locale se face dintre judecătorii și procurorii de gradul I—IV, în funcție de calitățile lor profesionale și organizatorice, prin ordin al ministrului justiției și, respectiv, al procurorului general.

Art. 25. — Numirea notarilor în funcții de conducere la notariatele județene și al municipiului București, precum și la notariatele locale, se face indiferent de gradul acestora, în funcție de calitățile lor profesionale, prin ordin al ministrului justiției. Judecătorii care sînt încadrați ca notari pe grade profesionale pot fi numiți notari șefi din momentul încadrării.

Art. 26. — În funcțiile de conducere de la Laboratorul central de expertize criminalistice și laboratoarele interjudețene vor fi numiți, prin ordin al ministrului justiției, experți criminaliști, indiferent de grad, desemnați în funcție de calitățile lor profesionale și organizatorice.

Art. 27. — În unitățile prevăzute la art. 1 pot fi utilizate, în raport cu specificul unor activități, și alte funcții, cu niveluri de salarizare prevăzute de lege pentru unitățile bugetare.

Art. 28. — Personalul de specialitate trimis în străinătate, invitat pe contul organizațiilor sau altor parteneri externi, pentru acțiuni științifice, culturale, artistice sau sportive, beneficiază în țară de drepturile stabilite prin hotărîrea Guvernului pentru unitățile bugetare.

Pe postul celor trimiși în străinătate, potrivit alin. 1, pentru o perioadă mai mare de o lună, pot fi angajate, pe durată determinată, alte persoane, potrivit legii.

Art. 29. — La aplicarea prezentei legi se va proceda la reîncadrarea întregului personal pe noile funcții, grade și trepte profesionale, precum și pe gradații, astfel ca noul salariu să nu fie inferior salariului tarifar avut. La reîncadrare se va ține seama de competența profesională reflectată în rezultatele obținute pînă la data reîncadrării, precum și de nivelul de pregătire al fiecărei persoane.

Art. 30. — În legătură cu modul de aplicare a prevederilor prezentei legi, se pot face contestații, după caz, la Colegiul Curții Supreme de Justiție, al Ministerului Justiției sau al Procuraturii Generale, de către personalul încadrat de aceste organe, în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a măsurii. Contestațiile se soluționează în termen de 20 de zile.

Contestațiile, formulate de personalul încadrat de conducerile tribunalelor și celorlalte unități exterioare ale Ministerului Justiției sau ale procuraturilor județene și a municipiului București se pot adresa comisiilor constituite în acest scop de Ministerul Justiției și Procuratura Generală; prevederile alin. 1 se aplică în mod corespunzător.

Art. 31. — Salariile prevăzute de prezenta lege sînt brute și impozabile, potrivit legii. Ele nu cuprind suma fixă acordată sub formă de indexare și nici compensațiile pentru creșterea prețurilor.

Art. 32. — Statele de personal ale unităților exterioare subordonate Ministerului Justiției și Procuraturii

Generale se aprobă de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Economiei și Finanțelor. Statele de funcții pentru aceste unități se aprobă de Ministerul Justiției și, respectiv, Procuratura Generală.

Statul de funcții al Curții Supreme de Justiție, întocmit potrivit prevederilor legale, se aprobă de colegiul de conducere al curții.

Statele de funcții se întocmesc în limita posturilor aprobate, potrivit legii.

Art. 33. — Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la data de 1 aprilie 1991, dată pînă la care rămîn valabile reglementările privind salarizarea în vigoare la 1 martie 1991.

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 14/1990 privind salarizarea membrilor Curții Supreme de Justiție și a aparatului acesteia, Decretul-lege nr. 140/1990 privind încadrarea și salarizarea personalului din unitățile de justiție și procuratură, art. 7 din Hotărîrea Guvernului nr. 987/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iulie 1991.

PREȘEDINTELE SENATULUI
academician **ALEXANDRU BÎRLĂDEANU**

Această lege a fost adoptată de Adunarea Deputaților în ședința din 26 iulie 1991.

PREȘEDINTELE ADUNĂRII DEPUTAȚILOR
MARȚIAN DAN

În temeiul art. 82 lit. m) din Decretul-lege nr. 92/1990 pentru alegerea parlamentului și a Președintelui României,

promulgăm Legea cu privire la salarizarea personalului din organele puterii judecătorești și dispunem publicarea sa în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 29 iulie 1991.
Nr. 52.

ANEXA Nr. 1

SALARIIILE

de bază pentru funcțiile de conducere și de execuție de specialitate din Curtea Supremă de Justiție

Nr. crt.	Funcția	Salariul de bază lunar — lei —
A. Funcții de conducere		
1.	Președintele Curții Supreme de Justiție	32.000
2.	Vicepreședinte la Curtea Supremă de Justiție	28.000
3.	Președinți de secție la Curtea Supremă de Justiție	26.000
B. Funcții de execuție de specialitate juridică		
4.	Judecător	24.000

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază — lei				Vechimea minimă în specialitate
			Gradația				
			1	2	3	4	
C. Funcții de execuție de specialitate juridică pe grade profesionale							
5.	Consultant juridic gr. I	S	18.900	19.600	20.300	21.050	14 ani
6.	Consultant juridic gr. II	S	16.400	16.950	17.600	18.250	11 ani
7.	Consultant juridic gr. III	S	14.350	14.850	15.350	15.850	8 ani
8.	Consultant juridic gr. IV	S	12.700	13.100	13.500	13.900	5 ani
9.	Consultant juridic gr. V	S	11.550	11.900	12.300	—	2 ani cu examen de definitivat sau, după caz, 5 ani în alte funcții de specialitate

D. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere — lei —
10.	Consultant juridic șef	Salariul de bază corespunzător funcției de execuție Indemnizația de conducere maximă 2.900

ANEXA Nr. 2

SALARII LE

de bază și indemnizațiile pentru funcțiile de conducere din Procuratura Generală și Ministerul Justiției

A. Funcții din conducerea Procuraturii Generale

Nr. crt.	Funcția	Salariul de bază lunar — lei —
1.	Procuror general	28.000
2.	Prim-adjunct al procurorului general	26.000
3.	Adjunct al procurorului general	24.000

B. Indemnizații de conducere

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere maximă — lei —
4.	Director, procuror șef direcție	4.500
5.	Director adjunct, procuror șef direcție adjunct	4.000
6.	Judecător inspector, procuror inspector	3.600
7.	Șef serviciu, procuror șef serviciu	3.300
8.	Șef birou, procuror șef birou	3.000

ANEXA Nr. 3

INSTANȚE JUDECĂTOREȘTI ȘI UNITĂȚI DE PROCURATURĂ

Salarii de bază pentru funcțiile de specialitate

A. Funcții de execuție

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază — lei				Vechimea minimă în specialitate
			Gradația				
			1	2	3	4	
a) Funcții de execuție pe grade profesionale							
1.	Judecător, procuror ; gr. I	S	18.900	19.600	20.300	21.050	14 ani
2.	Judecător, procuror ; gr. II	S	16.400	16.950	17.600	18.250	11 ani
3.	Judecător, procuror ; gr. III	S	14.350	14.850	15.350	15.850	8 ani
4.	Judecător, procuror ; gr. IV	S	12.700	13.100	13.500	13.900	5 ani
5.	Judecător, procuror ; gr. V	S	11.550	11.900	12.300	—	2 ani cu examen de definitivat sau, pentru judecători, după caz, 5 ani în alte funcții de specialitate, conform legii
6.	Judecător, procuror ; stagiar	S	8.600	8.850	—	—	

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază — lei				Vechimea minimă în specialitate
			Gradația				
			1	2	3	4	
7.	Executor judecătoresc I	S	11.200	11.550	11.900	12.300	5 ani în funcții auxiliare sau economice
8.	Executor judecătoresc II	S	10.550	10.850	11.200	11.550	3 ani în funcții auxiliare, juridice sau economice
9.	Executor judecătoresc III	S	9.100	9.350	9.650	9.950	1 an în funcții auxiliare, juridice sau economice
10.	Executor judecătoresc debutant	S	8.100	—	—	—	—
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale							
11.	Grefier instanță judecată, secretar procuratură ; I	M	7.650	7.950	8.250	8.850	8 ani în funcții auxiliare juridice
12.	Grefier instanță judecată, secretar procuratură, grefier-dactilograf ; II	M	6.850	7.100	7.350	7.650	6 ani în funcții auxiliare juridice
13.	Grefier instanță judecată, secretar procuratură, grefier-dactilograf ; III	M	5.900	6.100	6.350	6.600	4 ani în funcții auxiliare juridice
14.	Grefier instanță judecată, secretar procuratură, grefier-dactilograf ; IV	M	5.100	5.300	5.500	5.700	1 an în funcții auxiliare juridice
15.	Grefier instanță judecată, secretar procuratură, grefier-dactilograf ; debutant	M	4.450	—	—	—	—
16.	Executor judecătoresc I	M	7.950	8.250	8.550	8.850	6 ani în funcții auxiliare juridice, economice sau administrative
17.	Executor judecătoresc II	M	6.850	7.100	7.350	7.650	4 ani în funcții auxiliare juridice, economice sau administrative
18.	Executor judecătoresc III	M	5.900	6.100	6.350	6.600	3 ani în funcții auxiliare juridice, economice sau administrative
19.	Executor judecătoresc IV	M	5.100	5.300	5.500	5.700	1 an în funcții auxiliare juridice, economice sau administrative
20.	Executor judecătoresc debutant	M	4.450	—	—	—	—
21.	Arhivar-registrator I	M	6.100	6.350	6.600	6.850	—
22.	Arhivar-registrator II	M	5.300	5.500	5.700	5.900	—
23.	Arhivar-registrator III	M	4.600	4.750	4.900	5.100	—
24.	Arhivar-registrator debutant	M	4.000	—	—	—	—
25.	Agent procedural	G	4.750	4.900	5.100	5.300	—
26.	Aprod	G	4.450	4.600	4.750	4.900	—

B. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere maximă — lei —
1.	Președinte tribunal, procuror șef procuratură județeană și a municipiului București	Salariul corespunzător funcției de execuție 3.600
2.	Vicepreședinte tribunal, procuror șef adjunct procuratură județeană și a municipiului București	— „ — 3.200
3.	Judecător inspector, procuror inspector	— „ — 2.900
4.	Președinte secție tribunal, procuror șef birou	— „ — 2.900
5.	Președinte judecătorie, procuror șef procuratură locală	— „ — 2.900
6.	Vicepreședinte judecătorie, procuror șef adjunct procuratură locală	— „ — 2.100
7.	Prim-grefier tribunal, secretar șef procuratură județeană	— „ — 800
8.	Grefier șef secție tribunal, judecătorie, secretar șef procuratură locală	— „ — 500

NOTĂ :

a) La numirea în funcție și stabilirea treptei profesionale pentru grefier și secretar de procuratură pot fi luate în considerare perioadele lucrate în funcții economice și administrative și, în acest caz, vechimea minimă în specialitate, prevăzută în anexă, se majorează cu 3 ani.

b) Judecătorii și procurorii stagiați pot fi trecuți de la gradația 1 la gradația 2 după trecerea unei perioade de 1 an, cu îndeplinirea și a celorlalte condiții prevăzute de lege pentru acordarea gradației superioare.

ANEXA Nr. 1

NOTARIATE DE STAT

Salarii de bază pentru funcțiile de specialitate

A. Funcții de execuție

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază — lei				Vechimea minimă în specialitate
			Gradația				
			1	2	3	4	
a) Funcții de execuție pe grade profesionale							
1.	Notar gradul I	S	15.850	16.400	16.950	17.600	13 ani
2.	Notar gradul II	S	13.900	14.350	14.850	15.350	10 ani

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază — lei				Vechimea minimă în specialitate
			Gradația				
			1	2	3	4	
3.	Notar gradul III	S	12.300	12.700	13.100	13.500	7 ani
4.	Notar gradul IV	S	11.200	11.550	11.900	—	4 ani
5.	Notar gradul V	S	10.250	10.550	10.850	—	1 an
6.	Notar debutant	S	8.350	—	—	—	—
b) Funcții de execuție pe trepte profesionale							
7.	Secretar I	M	7.350	7.650	7.950	8.250	6 ani în funcții auxiliare juridice, economice și administrative
8.	Secretar, secretar-dactilograf ; II	M	6.600	6.850	7.100	7.350	4 ani în funcții auxiliare juridice, economice și administrative
9.	Secretar, secretar-dactilograf ; III	M	5.900	6.100	6.350	6.600	2 ani în funcții auxiliare juridice, economice și administrative
10.	Secretar, secretar-dactilograf ; IV	M	5.700	5.900	6.100	—	1 an în funcții auxiliare juridice, economice și administrative
11.	Secretar debutant	M	4.000	—	—	—	—
12.	Conducător carte funciară I	M	6.100	6.350	6.600	6.850	5 ani în funcții auxiliare juridice, economice și administrative
13.	Conducător carte funciară II	M	5.700	5.900	6.100	6.350	3 ani în funcții auxiliare juridice, economice și administrative
14.	Conducător carte funciară III	M	4.750	4.900	5.100	—	1 an în funcții auxiliare juridice, economice și administrative
15.	Conducător carte funciară debutant	M	4.000	—	—	—	—
16.	Arhivar	M G	4.750	4.900	5.100	—	—
17.	Aprod	G	4.300	4.450	4.600	4.750	—

B. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere maximă — lei —
1.	Notar șef la notariatul județean sau al municipiului București	2.900
2.	Notar șef adjunct la notariatul județean sau al municipiului București	2.100
3.	Notar șef la notariatul local	2.100
4.	Notar șef adjunct la notariatul local	1.500
5.	Secretar șef	500

NOTĂ :

Funcția de secretar șef se poate folosi la notariatele de stat județene și al municipiului București, precum și la notariatele locale cu volum mare de activitate, stabilite de Ministerul Justiției.

În funcția de secretar șef pot fi încadrați numai secretari treapta I—II, ținând seama de calitățile lor profesionale și organizatorice.

LABORATOARE DE CRIMINALISTICA
Salarii de bază pentru funcțiile de specialitate

A. Funcții de execuție pe grade profesionale

Nr. crt.	Funcția	Nivelul studiilor	Salariul de bază — lei				Vechimea minimă în specialitate
			Gradația				
			1	2	3	4	
1.	Expert criminalist gr. I	S	13.500	13.900	14.350	14.850	12 ani
2.	Expert criminalist gr. II	S	11.900	12.300	12.700	13.100	10 ani
3.	Expert criminalist gr. III	S	10.550	10.850	11.200	11.550	6 ani
4.	Asistent criminalist I	S	9.650	9.950	10.250	—	4 ani
5.	Asistent criminalist II	S	8.850	9.100	9.350	—	1 an
6.	Asistent criminalist debutant	S	8.100	—	—	—	—

B. Funcții de conducere

Nr. crt.	Funcția	Indemnizația de conducere maximă — lei —
1.	Șef laborator central de expertiză criminalistică	2.900
2.	Șef adjunct laborator central de expertiză criminalistică	2.100
3.	Șef laborator interjudețean de expertiză criminalistică	2.100

ANEXA Nr. 6

SALARIZAREA

personalului civil din Direcția generală a penitenciarelor și unitățile acesteia

1. Personalul civil din Direcția generală a penitenciarelor este salarizat în condițiile prevăzute de lege pentru aparatul ministerelor și celorlalte organe centrale de stat.

Personalul civil din unitățile exterioare ale Direcției generale a penitenciarelor este salarizat potrivit prevederilor legale aplicabile în unitățile bugetare.

2. Salarizarea funcțiilor de specialitate specifice din Direcția generală a penitenciarelor și unitățile acesteia se face prin asimilare cu funcțiile de specialitate din aparatul ministerelor și altor organe centrale și, respectiv, din unitățile bugetare.

3. Personalul civil din Direcția generală a penitenciarelor și din unitățile acesteia beneficiază de o ma-

iorare a salariului de bază cu pînă la 25%. Această majorare face parte din salariul de bază.

4. Personalul didactic și auxiliar didactic, precum și personalul medico-sanitar din unitățile subordonate Direcției generale a penitenciarelor beneficiază de o majorare a salariului de bază cu pînă la 30%.

5. Personalul civil din Penitenciarul Poarta Albă și Secția Chilia Veche, din subordinea Penitenciarului Tulcea, beneficiază în continuare de indemnizația de 20% la salariul de bază, pentru prestarea serviciului în dispozitiv permanent de luptă.

6. Acordarea drepturilor prevăzute la pct. 4 și 5 nu exclude majorarea salariului de bază stabilit la pct. 3.

ANEXA Nr. 7

S P O R U R I

la solda personalului militar din unitățile Direcției generale a penitenciarelor din subordinea Ministerului Justiției

1. Personalul militar care, pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, prestează, de regulă, serviciul în timpul nopții, are dreptul la un spor pentru munca de noapte de 15%, care se calculează la solda de bază.

2. Subofițerii care asigură paza și supravegherea deținuților, reținuților, arestaților preventiv și sancționaților cu închisoare contravențională, precum și minori-

lor internați în penitenciare, școli speciale de muncă și reeducare, spitale penitenciare, în secții (ateliere) de producție, puncte de lucru sau în mijloace de transport au dreptul — pe timpul efectiv prestat în astfel de condiții — la o indemnizație pentru pază și supraveghere de 5% din solda de bază. Indemnizația de pază și supraveghere se ia în calcul la stabilirea pensiei militare de stat și a pensiei suplimentare.

3. Subofițerii de penitenciare care asigură, minimum 10 ore pe zi, paza deținuților care muncesc, cărora nu li se poate compensa timpul prestat suplimentar cu timp liber corespunzător, au dreptul la o indemnizație de 5 — 15% din solda de bază, care se stabilește prin ordin al ministrului justiției.

Pe timpul cît beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. 1, subofițerii nu vor primi indemnizația prevăzută la pct. 2 pentru paza și supravegherea deținuților.

4. Subofițerii prevăzuți la pct. 3, care aduc o contribuție deosebită la realizarea și depășirea planului de venituri al unității, pot fi recompensați, la propunerea comandanților de penitenciare, dintr-un fond de 0,5% calculat la fondul de salarii al subofițerilor de penitenciare, care se constituie la dispoziția Ministerului Justiției pentru Direcția generală a penitenciarelor.

5. Subofițerii care au în primire cai sau cîini de serviciu au dreptul, pe perioada respectivă, la o indemnizație de 5% din solda de bază.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — ADUNAREA DEPUTAȚILOR

Adresa pentru publicitate : Biroul de publicitate și difuzare pentru Monitorul Oficial,
București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 11.77.02.

Tiparul : Regia autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, telefon 68.55.58.

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163/1991, conține 20 de pagini.

Prețul 15 lei

40.816